

בית בודד באי השרוף

בית בודד שנותר על תילו באי מאווי השרוף לחלוטין, מראה שלכל דבר שקורה בעולם יש כוונה וסיבה מיוחדת.

בית התקווה

אסון הטבע באי מאווי שבמדינת הוואי הפך לשריפה הקטלנית ביותר שפקדה את ארה"ב במאה השנים האחרונות. בזמן שמאמצי החילוץ עדיין נמשכים, הרשויות מנסים להבין מדוע מערכת ההרתעה שכללה למעלה מ-80 אזעקות לא פעלה. הכשל הזה גרם לכך שנמנע מהתושבים להיערך לאסון שפקד אותם, והם נאלצו להימלט רק כאשר הלהבות הגיעו אליהם הביתה.

אבל בתוך כל הטרגדיה הזאת ישנה נקודת אור אחת קטנה. השריפה הנוראה כילתה לחלוטין את עיירת הנופש להינה, הלהבות הרסו יותר מ-2200 מבנים, שזה גרם לנזק בשווי של 5.5 ביליון דולר. הכל נשרף, חוץ מבית אחד. בתמונות שמגיעות משם רואים בין כל החורבות השרופות של האי בית אחד עם גג אדום ששרד את התופת. בבית הזה האש לא נגעה, ואפילו המרפסת שרדה.

הבית הזה כבר קיבל את השם "בית הניסים". כששואלים את בעל הבית איך הוא מסביר את התופעה הזאת, הוא נותן כמה סיבות. הם לאחרונה החליפו את הגג לגג ממתכת, והבית היה מסובב כולו מבחוץ באבנים כך שקשה לאש להתקרב לבית, אבל בסופו של דבר בעל הבית מסכם שהייתה פה התערבות גדולה מלמעלה.

הוא הוסיף שמצד אחד הוא מרגיש נורא שרק הבית שלו שרד, ומאידך הוא חושב שהבית הזה שעומד על תילו ייתן תקווה לכל התושבים שבתיהם הפכו לאפר לא להתייאש אלא לבנות שוב את הבתים שלהם ולחזור לחיות שם.

הרבי אומר שמזמן לזמן "חשף ה' את זרוע קדשו" וגם בחושך הכי גדול רואים נקודת אור שמזכירה לנו שיש בעה"ב לבירה זו, שיש מישהו שמנהל את העולם. זה לא שהשריפה עושה מה שהיא רוצה ושורפת כל חלקה טובה, אלא יש בית באמצע כל הבתים השרופים שהאש לא נגעה בה.

הכל זה מלמעלה

את הרעיון הזה שהכול מלמעלה, אנו מוצאים גם בפרשת השבוע. פרשתנו פרשת כי תצא היא הפרשה שיש בה את המספר הגבוה ביותר של מצוות, 74 מצוות. בין המצוות הרבות התורה מצווה "כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך, ולא תשים דמים בביתך כי יפול הנופל ממנו" (כי תצא כב, ח). התורה מצווה לאדם שישים מעקה, גדר מסביב לגג. לא מספיק לעשות גג ממתכת אלא חשוב יותר לעשות מעקה. מדוע? כדי שאדם לא ייפול מהגג חלילה.

אבל כשמעיינים קצת בפסוק שמים לב שהתורה משתמשת בשפה לא רגילה. התורה אומרת "כי יפול הנופל ממנו". חז"ל שואלים מהו כפל הלשון "יפול הנופל"? לכאורה צריך להיות כתוב כי יפול האדם ממנו. מדוע התורה מגדירה את האדם שעלול ליפול בשם "נופל"?

אלא אומר רש"י: "ראוי זה ליפול, ואף על פי כן לא תתגלגל מיתתו על ידך" ("שהרי לא נפל וקראו הכתוב "נופל" שבת לב, ב). דהיינו, היהדות מאמינה שאין מקרים ואין טעויות. אם אותו אדם נפל מאותו גג שלא היה לו מעקה זה לא במקרה, אלא בוודאי שזה היה אמור להיות הגורל שלו. אלא שהתורה אומרת לך, שאפילו כשזה היה צריך לקרות, תבטיח שאתה לא תהיה זה שגורם לכך.

אנו רואים מהמצוה הזאת שכל דבר הוא בהשגחה פרטית. אותו הבית ששרד באמצע עיירה שלמה שעלתה בתימרות עשן זה משהו שכל התושבים שם מודים שאין לזה הסבר הגיוני, עד שנתנו לזה את השם "בית הניסים", כי הקב"ה רצה שדווקא הבית הזה יישאר שלם.

השליחות של האדמו"ר מרחמסטריווקא

השבוע נפטר בניו יורק רבי חסידי הרב יצחק טברסקי, האדמו"ר מרחמסטריווקא. הוא היה בן 92 בפטירתו. אותו אדמו"ר נולד בישראל, בשנת תשי"ג (1953) הוא בא בקשרי שידוכים עם בתו של האדמו"ר מסקוירא שהתגורר בארה"ב, וכמו שנוהגים אצל יהודים, החתונה מתקיימת במקום מגורי הכלה. ואכן הבחור הגיע לארה"ב כדי להתכונן לחתונה.

בהתחלה המשפחה לא קבעה תאריך לחתונה כי המתינו שההורים מישראל יקבלו ויזה לארה"ב. להורים שהיו אזרחים רוסים היו קשיים בקבלת ויזה. באותם ימים, ימי המלחמה הקרה בין ארה"ב לבריה"מ, היה קשה מאוד לאזרחים רוסיים לקבל ויזה לארה"ב. הם ניסו וניסו ולא הצליחו לקבל ויזה. בסופו של דבר אבי הכלה, האדמו"ר מסקוירא החליט שאי אפשר יותר להמתין, וקבעו תאריך לחתונה. לפועל זמן קצר מאוד לפני החתונה ההורים קיבלו את הוויזות המיוחלות והם הצליחו להגיע לארה"ב כדי להשתתף בחתונה.

ימים ספורים לפני החתונה ההורים יחד עם החתן נכנסו ליחידות אצל הרבי. האדמו"ר מרחמסטריווקא הכיר את הרבי מאוקראינה. סבו של הרבי גר בניקולייב והרב טברסקי בתקופת מלחמת העולם הראשונה איך שהוא התגלגל לניקולייב והרבי היה מגיע לשם לבקר את סבו ושם נוצרה היכרות ביניהם.

בעת היחידות הרבי סיפר לו שיש להם פה "לאנדסמאן", יהודי מניקולייב שבעבר היה שומר מצוות שהגיע לארה"ב והוא פרופסור באוניברסיטה. הרבי סיפר שהוא ניסה להחזיר אותו ליהדות אבל עדיין זה לא הצליח. הוא שאל את האדמו"ר רבי יוחנן מרחמסטריווקא האם הוא רוצה להתעסק בנושא הזה?

האדמו"ר ענה בחיוב. הרבי התקשר בשעת מעשה לאותו פרופסור וסיפר לו שהרב טברסקי מניקולייב נמצא כעת בארה"ב והוא היה רוצה להיפגש

איתנו. "מתי יהיה לך נוח לבוא", הרבי שאל. הפרופסור ענה שביום שישי אחה"צ הוא ישמח להיפגש איתנו. הרבי מיד קבע פגישה בין הפרופסור לרב טברסקי.

כשהם נפגשו הם התחילו לדבר על היציאה מרוסיה, כדרכם של שני פליטים שבאים מאותה עיר. לאחר מכן הפרופסור שאל את הרב טברסקי מה הביא אותו לארה"ב. הוא סיפר לו שהוא בא לחתן את בנו. הפרופסור הוציא פנקס צקים ורשם המחאה בשביל החתונה, ואז האדמו"ר אמר לו: "אני לא אקח את הצ'ק לפני שנסיים את השיחה".

אתו אחד הבין שמהו כאן לא חלק, אז הוא שאל מה הבעיה בדיוק. ואז האדמו"ר החל לדבר איתו על מצב שמירת התורה והמצוות שלו. הוא שאל אותו מה קורה עם שמירת שבת. הפרופסור ענה שקשה לו, ובפרט בחורף כשהוא חוזר מהאוניברסיטה מאוחר וכו'. אז הוא שאל אותו "נו, ומה עם כשרות?", הפרופסור ענה שאם הייתה לו חנות כשרה בקירוב מקום הוא היה קונה אוכל כשר, אבל קשה לו להתאמץ ולחפש את זה, וכך בכל ענין שהוא שאל היה לפרופסור תירוץ מוכן.

לפתע הרב טברסקי פרץ בבכי ואמר לו: "ברוסיה מסרנו את נפשנו על שמירת מצוות, הם יכלו לירות בנו, לשלוח אותנו לסיביר, ובכל זאת כולנו מסרנו את נפשנו על תורה ומצוות וכאן שסוף סוף באנו למדינה שיש בה חופש דת וכל אחד יכול לשמור תומ"צ מחפשים תירוצים למה לא לשמור^[?]".

הפרופסור התרגש מאוד והתחיל לבכות יחד עם האדמו"ר. הוא מיד אמר לו: "רבי, אני מבטיח לך שאני יחזור לשמירת התומ"צ!".

ואז הרב טברסקי החל להדריך אותו איך להוריד את הרעיון של שמירת מצוות למעשה בפועל. כשסיימו את השיחה הוא שוב הוציא את הצ'ק ורצה לתת לו אותו. האדמו"ר אמר לו כך: "רק כשאני ישמע מהרבי מליובאוויטש שאתה חזרת לשמירת תורה ומצוות אני יקבל ממך את הצ'ק^[?]".

שלושה שבועות עברו. האדמו"ר מרחמסטריווקא קיבל טלפון מהרבי שאמר לו כך: "בוודאי אתם חושבים שבאתם לארה"ב בכדי להשיא את בנכם, אך האמת היא שבאתם לכאן כדי להחזיר את היהודי הזה לצור מחצבתו". (מאת הרב נחמן יוסף טברסקי שי").

מה בעצם הרבי אמר לו? את החתונה קבעו בידיעה שיתכן והורי החתן לא יוכלו להשתתף, ואם כן החתונה הייתה מתקיימת גם בלעדיו. זה שהקב"ה סיבב את הסיבות שהם יקבלו את הוויזות זה כדי לקרב את אותו פרופסור. כי את זה רק הוא יכול היה לעשות.